

Muhalefet, Arapça kökenli olup; Bir tutuma, bir görüşe, bir davranışa karşı olma durumu, aykırılık ve karşı görüşte olan kimseler topluluğudur. Demokraside ise iktidarın dışında olan parti veya partiler olup demokrasinin vazgeçilmelerinden dir. Sağlıklı demokrasilerde iktidarın yanlış politikalarını eleştirerek farklılık önerirler.

İktidar partisinden sonra en yüksek oyu almış olan partilerde demokrasilerde ana muhalefet olarak nitelendirilir ve denetleme ile dengeleme görevi vardır. Bu görev yaptırılmazsa demokrasi dengesini kaybederek belirsiz yollara gider. Demokratik olgunluğa ulaşamamış ülkelerde iktidar bireysel çıkar odağı haline geldiğinden, halk muhalefetten çok iktidara odaklanır. Bu olgu ise demokrasinin gelişmesinin ve ülke kalkınmasının önündeki en büyük engellerden biridir. **Çünkü iktidarın ve muhalefetin destekçileri aynı toplumun bireyleridir.**

Muhalefete yasama görevinde ve ülkede siyasi olgunluğun oluşumu için öncelikle iktidar saygı duymalıdır. Maalesef ülkemizin temel sorunlarından birini muhalefete karşı gösterdiği tutumla iktidar yaratmaktadır. İlk görevlerinin ülkeyi sağlıklı yönetmek yerine, muhalefete muhalefet ederek yok etmek gibi bir misyon üstlenmişlerdir. Bu algının boyutları Cumhuriyetin kurucu unsurlarına ve muhalefet partilerine sürekli hakaretlerle devamlılık haline gelmiştir. **Kaldı ki muhalefet hasım olmayıp, gelecekte yönetme görevi alabilecek rakiptir.**

Doğruya yanlış diyen bir oluşuma herkes karşıdır. Ancak yanlışla yanlış diyen kitleleri vicdan ölçüleri içinde herkes desteklemelidir. Böylece insanların şeffaf yönetim isteme hakkı da hayata geçecektir. Muhalefetin çoğu soru önergesi yanıtız kalıyor ve doğruyu araştırmadan kaçınılıyorsa yönetimin kapalı uygulamaları akıllara soru işaretleri getirir.

Doğrular desteklenmezse ne olur diyorsak:

Sayıştay raporları boşlukta kalır,

Man Adasından sonra haritada yerini bilmediğimiz Virgin Adaları'nı çokça pahalı da olsa öğrenmiş oluruz!

Şiddete yönlendirilme özendirilir ve ismi “**deli çocuklar**” olur. Saldırı için gelen tepkiler üzerine **“üç yumruk için ortalığı ayağa kaldırıyorlar”** ve **“bu hareketin delisi çoktur. Talimat falan dinlemezler...”** denir.

Üniversite kapılarına kelepçe vurulur.!

Basın üzerinde ağır yaptırımlar başlar. Basın ve sivil toplum kuruluşları tek ağız olmaya zorlanırken olmayanları susturmak için her yol denenirken, insan hakları ihlalleri artar.

Adalet ve hukuk ağır yara alırken, seçme hakkı iktidardan yana kullanılmak zorunda bırakılır.

Tek tip ve kalıplaştırılmış düşünce ile yaşam modeli dayatılır.

Matematik ortadan kaldırıldığı için işler hesapsız, kitapsız yapılır.

Muhalefet eden her kesim (muhalefet partileri başkanları ve yöneticileri, vekiller, basın mensupları, iş dünyası.... vb gibi) dövme ve hakaret aracı olarak görülürken toplum yanlışları ısrarla doğru görür.!

Öyleyse bütün bunların olduğu yerde sistemin adını da siz koyun...